

АНГЕЛИ НА ПЪТЯ

ДО
РАЙОННИ И ОКРЪЖНИ СЪДИЛИЩА
АПЕЛАТИВНИ СЪДИЛИЩА
ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД
ПРОКУРАТУРА
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДО
БЪЛГАРСКА НАЦИОНАЛНА ТЕЛЕВИЗИЯ
НОВА ТЕЛЕВИЗИЯ
БТВ

ОТНОСНО: СЪДЕБНИ ЗАСЕДАНИЯ ЗА ДВЕ ПЪТНИ УБИЙСТВА НА 22.03.2024 Г. В СОФИЙСКИ КАСАЦИОНЕН СЪД
НЕАДЕКВАТНИ ПРИСЪДИ ЗА ШОФЬОРИ, УБИЛИ ЗАРАДИ ТЯХНО НАРОЧНО ВИНОВНО ПОВЕДЕНИЕ, А НЕ ПОРАДИ
НЕЗАВИСЕЩ ОТ ТЯХ ИНЦИДЕНТ.

Днес сдружение „Ангели на пътя“ отново беше пред Съдебната Палата и в съдебната зала. За да подкрепи семейството на поредния прекършен млад живот.

22-годишната Светомира Станчева от Шумен е убита на 22.09.2022 г. от 18-годишния Жечко Кюркчиев. Ранена е и приятелката ѝ, която се е возила в колата.

Убиецът е бил с книжка от няколко месеца, но вече е имал регистрирано нарушение. Карал е със 103 км/час при допустими 50 и е отнел предимството на жертвата. Всички видяхме видеозапис, който ясно показва тази брутална екзекуция. Въпреки това, убиецът е пуснат под домашен арест. Според публикации в интернет, той е роднина на Жечко и Красен Кюркчиеви, собственици на Фикосота, Теси и др., което, вероятно, е обяснението как първоначално положителния тест за амфетамини се оказва дентална упойка и как джипа на убиеца с всички улики в него уж се самозапалва на полицейски паркинг!

Шуменският окръжен осъжда убиеца на 3,4 години, след което Апелативният съд във Варна променя и без това несправедливо ниската присъда на условна! Родителите оспорват.

Убитите деца и младежи от нагли шофьори, от несъответстващи на реалността закони и от тяхното избирателно прилагане, са толкова много, че, докато чакахме с родителите на Светомира да започне тяхното заседание, присъствахме и на друго дело за пътно убийство в същата зала!

Става въпрос за 15-годишния Никола Мрънков от гр. Съединение, убит на 12.11.2021 г. от 18-годишния Георги Генчев. Трима други непълнолетни са ранени.

Убиецът е с книжка от 18 дни. Шофира със 100 км/час, криволичи нарочно по пътя, бута се в трактор и ограда, полетява, приземява се по таван, Никола изпада от колата и се удря в бетонна стена.

Първоначалната присъда на убиеца е 2,4 години условно! Родителите оспорват.

Месеци наред правосъдният министър Атанас Славов ни отбягва, въпреки официално поискани срещи от наша страна. След пореден протест пред Министерството на правосъдието миналия месец и изявление, че този път няма да си тръгнем, зам.-министър Георги Николов все пак благоволи да ни приеме.

В последвалия разговор стана ясно, че темата не е приоритет за държавата, законите са добри и нямат нужда от промяна. Откакто имало транспорт, имало и жертви. Никой не оспорва това, когато има нещастно стечение на обстоятелствата, но няма как да приемем за нормално пияни, дрогирани и нагли шофьори да екзекутират децата и близките ни, а съдебната система след това да довършва и семействата им, като ги разкарва с години по съдилища, които накрая да ги оправдават!

Във връзка с прекратени дела заради несвършени задължения или необясними пропуски на прокурори сме входирали и молби за среща с главния прокурор Борислав Сарафов. Той обаче също няма желание и време да разговаря с нас, защото, както всички виждаме и чуваме, е твърде зает с по-важни дела и по-важни хора!

Бюджетът на съдебната власт за тази година е 1,2 милиарда лева и всяка година нараства с около нови 100 милиона! Непрекъснато се увеличават заплатите на служителите в системата, но в същото време тя е и лидер по корупция в България и е от основните причини за тоталната деградация на обществото!

Молим медиите за съдействие в получаването на отговори на няколко въпроса, които ние задаваме непрекъснато, но никой не ни чува, камо ли да ни отговаря:

- Спят ли спокойно съдиите, след като са издали поредна условна присъда на убиец, размазал дете или младеж, под влияние на алкохол, наркотици, защото е карал агресивно, с висока скорост, изпреварвал е неправилно или е проявил друго виновно поведение?
- Спят ли спокойно прокурорите, които от небрежност или нарочно опропастват дела за пътни убийства на деца и млади хора? Последният такъв случай беше на убития 14-годишен Иван Седмаков от Бузовград.

- Удовлетворени ли са морално от дейността си работещите по тези дела и смятат ли, че защитават максимално интересите на обществото, в частност на невинните жертви и на техните семейства?
- Дават ли си сметка същите, че с действията, а понякога и с преднамерените си бездействия, са директни съучастници в пътната война, която убива децата и близките ни? Не се ли притесняват, че следващите може да са те?
- Защо зам.-министъра на правосъдието Георги Николов ни каза, че „има тенденция към налагане на присъди в долната граница на предвиденото“? Кой и с каква цел задава такава тенденция? Защо за подкуп Десислава Иванчева получи 6-годишна ефективна присъда, а пътни убийци с доказано виновно поведение масово получават условни присъди или такива от 2-3 години?
- Защо същият зам.-министър твърди, че няма как убийците на децата и близките ни да лежат в ареста „безкрайно“, защото това нарушавало правата им, а родителите са длъжни да чакат безкрайно започването на делата? Десислава Иванчева лежа 8 месеца в ареста, убиецът на Ани и Явор от Сливница 2 месеца, а този на Филип от Гурко 5 месеца! Къде са правата на семействата, чиито деца гният в гроба, докато убийците им си стоят вкъщи защото се стресирали, депресирали и разболявали в ареста?
- Защо никой в съдебната зала не пита родителите на убитите какви са били децата им, надеждите и мечтите им, а садистично ги задължава, само на метър от убийците, да слушат надълго и нашироко адвокатски пледоарии за това как клиентите им съжаляват, колко прекрасни хора са, как бъдещето е пред тях, как искат да учат, да бъдат със семействата си и други клишета?
- Кога ще започнем да наричаме нещата с истинските им имена? Защо за хора, които с виновното си поведение, резултат на техен съзнателен избор, са унищожили един или няколко живота, се използват само евфемизми като „подсъдим“, „деец“, „извършител“ и прочие? Защо жертвите цинично се наричат „пострадали“, сякаш са си порязали пръста или са си навехнали крака? Нито за тях, нито за семействата им, има значение как са били убити, дали са били прегазени, застреляни, намущкани или пребити! Защото резултатът е един – смърт!
- Повечето съдии са жени, а голяма част от тях със сигурност са майки и баби. Ако техните деца и внуци бъдат убити от шофьори като гореописаните, дали пак ще бъдат толкова великодушни към тях? Ще се съгласят ли тогава със собствените си мотиви, част от които по тези два случая са :

„Млада възраст , 18-годишен ученик, понастоящем студент, добри характеристични данни, чисто съдебно минало, критично отношение към стореното, искрено съжаление и съчувствие към пострадалите, съдействие на органите на досъдебното производство.“

„Преди произшествието е бил здрава, хармонична личност с отлична социална адаптация, а след ПТП-то при него се отключило психично разстройство. Очевидно се касае за личност, осъзнала и приела вината за стореното, което сочи на започнал процес на превъзпитание и опровергава заключението на първата инстанция за завишена обществена опасност на дееца.“ (За убиеца на Светомира)

„Съставът на съда прецени, че не се налага да бъде лишен от свобода ефективно, като се изолира от обществото. Това не е необходимо за неговото поправяне и превъзпитание, процес, който според съда вече е започнал в извършителя. Подсъдимият демонстрира критично отношение към стореното и искрено съжаление към настъпилния резултат, като се касае за млад работник мъж с добри характеристични данни.“ (За убиеца на Никола)

В същото време, само няколко месеца след убийството на Светомира, убиецът ѝ отива на абитуриентския си бал, а 10 дни след убийството на Никола убиецът му вече ходи на дискотека и парадирва с това в социалните мрежи!

Мотивите на магистратите по тези две дела от днес, както и по повечето, които засягат пътните убийства в България, отново потвърждават убеждението на мнозинството хора у нас, че българската съдебна система функционира така, че да защитава правата на убийците и да се гаври с тези на убитите и техните семейства!

Десетилетия наред синове на богати семейства, надрусани мутри, неграмотни маргинали без книжки и момчета с нови книжки убиват и раняват по пътищата ни! Ежедневно сме свидетели на своеволията им, обсъждат се по медиите, водят се дискусии, но не се взема пример от страните, които имат в пъти по-малко жертви и не се предприемат мерки, които да подобрят ситуацията и у нас. В резултат на това, от миналата седмица вече официално сме на първо място по убити на пътя в Европейския Съюз!

Безкрайните произволия на съдебната система вече са нетърпими и е въпрос на време хората да започнат да вземат правосъдието в свои ръце! И тогава няма да се молят за срещи, за правото да задават неудобни въпроси, за промяна на закони, за прилагането им и за ефективни присъди за убийци!

Бихме искали да получим отговори на нашите въпроси директно от представителите на тези власти. Знаем обаче, че отново няма да ни се даде тази възможност, затова молим българските медии за съдействие, като те ги зададат вместо нас!

Благодарим предварително!

22.03.2024 г.

гр. София

С уважение,

Сдружение „Ангели на пътя“